Szilasi György

Fekete lyuk

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 24. szám, 2014. június 13.

Én is utálom a cenzúra minden fajtáját, ennek ellenére vitára késztet Hanák András egy mondata: *„Mintha valamennyien a súlytalanság állapotában lebegnénk, a gravitáció newtoni törvényei nem érvényesülnek.” (No komment – cenzúra 24 órában, ÉS,* 2014/23., jún. 6.).

Nos, a newtoni törvények a súlytalanság állapotában is érvényesek. Például a Föld körül keringő űrhajóra állandóan hat a Föld tömegvonzása. Ha ez megszűnne, az űrhajó a körpálya érintője mentén elszáguldana a világűrbe – Newton törvényeinek megfelelően. A csillagközi térben – távol minden égitesttől – szintén a súlytalanság állapotában lehetünk, de a newtoni fizika itt is létezik. Két test közt tömegvonzás lép föl, amely tömegükkel egyenesen, a köztük lévő távolság négyzetével pedig fordítottan arányos, létezik a hatás–ellenhatás törvénye stb.

A cenzúra, az autonómiák szétverése, az államosítás és a majd mindenre kiterjedő központosítás engem egy másik fizikai jelenségre emlékeztet, ez pedig a fekete lyuk. Ez az objektum hatalmas centrális erőtere révén mindent magába szív, nem menekülhet előle semmi. Csillagokat és bolygókat nyel el, felfalja a fényt is, ezért nem is tudhatjuk, hogy valójában milyen. Csak pusztító gammasugárzás tör ki belőle. Persze az agysebészet mellett az asztrofizikában is végtelenül tehetséges magyar nép a fekete lyukat még annak csillagászati észlelése előtt felfedezte, és természetét alaposan tanulmányozta. A tanulmány több változata létezik, a legismertebb *Mese a kisgömböcről* címen terjedt el. A telhetetlen kisgömböc felfal mindent, ami az útjába kerül: kutat, vízművet, földet, erdőt, televíziót, műsort, boltot, trafikot, bankot, pénzt. A végén persze kipukkad, eloszlik, mint a buborék, s marad a kőhalom, lehet építkezni.